

Scénář – Reportáž Štěňhová

1. Vstup – My vás tady vítáme u reportáže pro paní Štěňhovou Marii a zeptáme se jí na pár otázek. Poví nám o svém životě, co se jí stalo, co se jí přihodilo, jak to měla těžké v té době a uvidíte to. Takže pojd'te za mnou.

2. Vstup – Paní Štěňhová se narodila v roce 1923 v Prasku a v pěti letech se odstěhovala do osady Libeň, kde vystudovala základní školu.

3. Vstup – V jedenácti letech se dostala na Gymnázium v Novém Bydžově, kde následně odmaturovala. A tam se seznámila se svým manželem, který později pracoval v Českém Rozhlase.

(4.) M. Štěňhová – A tím, že manžel cestoval, takže jsem s ním byla dvakrát v Dánsku a jednou tak v Itálii. On byl taky v dechovém kvintetu a když jeli jako solisté na turné, tak do Itálie nás tehdy manžel mohl vzít sebou. V Dánsku jsme byli poprvé 21. srpna, když se tady stalo to, to, tak se pamatuju, když jsme projížděli Německem, tak nám nabízeli prostě, abychom tam zůstali. No jenže nikdo z toho kvinteta, prostě měli jsme tady rodiny, tak to nikdo nepřijal.

5. Vstup – Po škole byla paní Štěňhová zaměstnaná na Okresním úřadě v Novém Bydžově. V roce 1943 se vdala a v roce 1945 se jim narodil syn. Když byla paní Štěňhová se synem v porodnici, tak tam také díky válce bylo hodně nemocných vojáků. Kvůli tomu její syn bohužel chytil stafilocoka a ve třech měsících zemřel.

(6.) M. Štěňhová – To vlastně poznamenalo celý můj život, protože to je strašně krutý, když se to stane. Tak vlastně celý můj život vždycky pro mě byla na prvním místě rodina, když jsme měli potom další dvě děti, tak prostě to byl pro mě celý můj svět. Vždycky jsem všechno prostě podřídila těm dětem.

7. Vstup – Přestože manžel měl velké zdravotní potíže se srdcem a nohama a její dcera v roce 2010 zemřela, tak paní Štěňhová byla konec konců šťastná.

(6.) M. Štěňhová – Když je zle, tak vždycky každej, „Pane Bože!“, vždycky si najednou na toho Pána Boha vzpomene, ačkoliv ho prostě třeba

neuznává ale, já jsem šťastná, že jsem věřící a vždycky mě to pomohlo, posílilo nejvíc, když zemřela mě ta dcera.

8. Vstup – Když paní Štěňhová zestárla, tak se přestěhovala sem do domova pro seniory, kde se má krásně.

9. Vstup – No a toto je krátký příběh, jednoho dlouhého života jedné krásné osoby.

(10.) M. Štěňhová – Doufám, že zas ty mladý se ujmou toho a že prostě to tady půjde k lepšímu. Tak máme naději, že ti mladí prostě to třeba povedou líp.

KONEC